

Zdravstvena pismenost

odgojno-obrazovnih
djelatnika u području
mentalnoga zdravlja
djece i mladih

ISTRAŽIVANJE PREPOZNAVANJA DEPRESIVNOSTI I SPREMNOSTI NA PRUŽANJE PODRŠKE I POMOĆI

Nedostatak znanja, neupućenost, stigma i diskriminacija često su razlozi zbog kojih se na probleme mentalnoga zdravlja gleda drukčije nego na probleme tjelesnoga zdravlja. Stigma i neznanje smanjuju mogućnost da će osoba potražiti pomoć, ali i da će joj potrebna pomoć i podrška biti pružene.

ODGOJNO-OBRAZOVNIM
DJELATNICIMA U ŠKOLAMA
POTREBNO JE PRUŽITI
ZNANJA I VJEŠTINE DA BI U
SVOJEMU SVAKODNEVNOM
RADU MOGLI:

LAKŠE PREPOZNATI
PROBLEME
MENTALNOGA
ZDRAVLJA UČENIKA

LAKŠE SE NOSITI
S PROBLEMIMA
MENTALNOGA
ZDRAVLJA UČENIKA

ZNATI ŠTO
ČINITI I KAKO
POMOĆI

Potrebno je unaprijediti njihove vještine pružanja psihološke prve pomoći i podrške djeci i mladima u školskome okruženju – znati kako prepoznati, pristupiti, razgovarati, pomoći...

Dobivene spoznaje mogu poslužiti kao temelj za razvijanje programa unaprjeđivanja zdravstvene pismenosti odgojno-obrazovnih djelatnika u području mentalnoga zdravlja djece i mladih te doprinijeti promicanju mentalnoga zdravlja u školskome okruženju.

Europska unija
"Zajedno do boljitka EU"

EUROPSKI STRUKTURNI
I INVESTICIJSKI FONDovi

Ministarstvo
obrazovanja
i sporta

Ministarstvo
zdravstva

HZJZ
Hrvatski zavod
za javno zdravstvo

Projekt je sufinancirala Europska unija iz Europskog socijalnog fonda.

www.strukturnifondovi.hr

Sadržaj publikacije isključiva je odgovornost Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo.

Korisnik: Hrvatski zavod za javno zdravstvo / Ukupan iznos projekta: 30.373.299,36 HRK / Iznos EU potpore: 85 %.

ŠTO KAŽU REZULTATI PROVEDENOGA ISTRAŽIVANJA O MENTALNOZDRAVSTVENOJ PISMENOSTI ODGOJNO-OBRAZOVNIH DJELATNIKA?

Potrebna su bolja znanja za uspješnije prepoznavanje depresivnosti, sa suicidalnim ponašanjem ili zlouporabom alkohola ili bez njih

Spremni su pružiti pomoć, ali nisu sigurni kako!

97,7 %

bi potražilo pomoć za učenika

37,1 % prepoznalo je depresivnost u pričama.

51,4 % navodi ili opisuje neki drugi problem.

U pričama o depresivnosti sa zlouporabom alkohola ili bez nje najčešće navode da je riječ o obiteljskim problemima ili problemima u vršnjačkim odnosima.

U pričama o depresivnosti sa suicidalnim mislima najčešće navode da je riječ o lošem doživljaju sebe ili o pubertetu.

70,6 % ne osjeća se dovoljno sigurnim u vlastite sposobnosti.

Gotovo svi (90 % i više) odmah bi razgovarali s učenikom i podijelili zabrinutost sa stručnom službom.

Međutim 74,9 % ne bi nikada upitalo učenika razmišlja li o samoubojstvu, a 37,2 % pritom smatra da je to i šetno.

KORISNIM SMATRAJU

saslušati probleme s puno razumijevanja – 93,7 %

predložiti stručnu pomoć – 77,9 %

uključiti roditelje – 67,9 %

pomoć od stručnjaka u stručnoj službi škole
94,1 % – psiholog; 86,6 % – pedagog

93,7 %

ŠTETNIM SMATRAJU

različite vrste lijekova (antidepresivi, antipsihotici, tablete za smirenje i spavanje) – 38,5 % – 47,5 %

informiranje na internetu – 31,3 %

hospitalizaciju – 25,5 %

Polovica ne zna ili nije sigurna jesu li učenici s depresivnim simptomima diskriminirani u školi!

Odgojno-obrazovni djelatnici prepoznaju važnost mentalnoga zdravlja učenika u školskome okruženju! Više od 50 % odgojno-obrazovnih djelatnika izjavilo da je u posljednjih mjesec dana razgovaralo s kolegama o mentalnozdravstvenim problemima učenika.

50 %

MISLE DA ŠKOLA SMATRA VAŽNIM

91,6 %

kontaktirati s obitelji

podscjepljenje na školska pravila 74,3 %

održavanje razrednoga vijeća pri planiranju podrške 69,2 %

razgovor s vršnjacima 64,1 %

usmjeravanje na usluge u zajednici 50,2 %

ONI SMATRAJU VAŽNIM

87,6 %

suradnju s obitelji/roditeljima

unaprijeđenje odnosa unutar škole (učenik – učenik, učitelj – učenik) 86,5 %

podrška učeniku i obitelji izvan škole 81,0 %

razgovor s vršnjacima 72,4 %